

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 66/22
Luksemburg, 27 kwietnia 2022 r.

Wyrok w sprawie C-674/20
Airbnb Ireland

Uregulowanie przyjęte w Belgii na poziomie regionu, zobowiązujące podmioty świadczące usługi pośrednictwa w sektorze obrotu nieruchomości, a w szczególności podmioty prowadzące platformę elektroniczną wykorzystywaną do celów zakwaterowania, do przekazywania organom podatkowym określonych danych dotyczących transakcji zakwaterowania w turystycznych obiektach noclegowych nie jest sprzeczne z prawem Unii

Przepis uregulowania regionalnego zobowiązujący podmiot prowadzący platformę elektroniczną do przekazywania określonych danych dotyczących turystycznych obiektów noclegowych ma charakter podatkowy i z tego względu jest wyłączony z zakresu stosowania dyrektywy o handlu elektronicznym

Airbnb jest spółką prawa irlandzkiego, która za pośrednictwem platformy elektronicznej umożliwia, za wynagrodzeniem, nawiązywanie kontaktu pomiędzy potencjalnymi najemcami a wynajmującymi (będącymi bądź niebędącymi przedsiębiorcami) oferującymi usługę krótkoterminowego zakwaterowania.

Stosownie do obowiązku ustanowionego w dekrete regionu stołecznego Bruksela w sprawie podatku regionalnego od turystycznych obiektów noclegowych Airbnb Ireland została wezwana do udzielenia informacji dotyczących transakcji zakwaterowania w turystycznych obiektach noclegowych, które miały miejsce w 2017 r.

Uznawszy, że udzieleniu żądanych informacji stoi na przeszkodzie prawo Unii, a w szczególności zasada swobody świadczenia usług, Airbnb Ireland wniosła do Cour constitutionnelle (trybunału konstytucyjnego, Belgia) skargę o stwierdzenie nieważności odnośnego przepisu spornego dekretu ustanawiającego wspomniany obowiązek informacyjny.

Cour constitutionnelle zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy przepis ten, znajdujący zastosowanie do podmiotów prowadzących platformy elektroniczne pośredniczące w świadczeniu usług zakwaterowania, stanowi przepis podatkowy, wyraźnie wyłączony z zakresu stosowania dyrektywy 2000/31¹ („dyrektywa o handlu elektronicznym”). Sąd ten zmierza ponadto do ustalenia, czy przepis ten, w zakresie w jakim ustanawia obowiązek przekazywania na rzecz organów podatkowych danych dotyczących transakcji zakwaterowania w turystycznych obiektach noclegowych może stanowić przeszkodę dla swobodnego świadczenia usług.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał przypomniał, po pierwsze, że dyrektywa o handlu elektronicznym została przyjęta na podstawie przepisów traktatów, które wyłączają ze swojego zakresu stosowania przepisy podatkowe, ponieważ przyjmowanie takich przepisów znajduje podstawę prawną w innych postanowieniach owych traktatów.

Trybunał zauważył również, że motywy dyrektywy o handlu elektronicznym wyraźnie wyłączają z jej zakresu stosowania podatki.

¹ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego, Dz.U. 2000, L 178, s. 1.

Zdaniem Trybunału, nawet jeśli usługi pośrednictwa w sektorze obrotu nieruchomościami, takie jak świadczone przez Airbnb Ireland, są usługami społeczeństwa informacyjnego, objętymi zakresem stosowania dyrektywy o handlu elektronicznym, odnośny przepis spornego dekretu, w zakresie w jakim ma zastosowanie do podmiotów prowadzących platformy elektroniczne pośredniczące w świadczeniu takich usług jest – ze względu na jego treść - nierozdzielnie związany z uregulowaniem owego dekretu, który stanowi uregulowanie podatkowe. W konsekwencji należy on do „dziedziny podatków”, która jest wyraźnie wyłączona z zakresu stosowania dyrektywy o handlu elektronicznym.

Jeżeli chodzi, po drugie, o zgodność odnośnych przepisów spornego dekretu z zakazem ograniczania swobody świadczenia usług w Unii, Trybunał stwierdził, że obowiązek udzielenia określonych informacji odnoszących się do transakcji zakwaterowania w turystycznych obiektach noclegowych dotyczy wszystkich podmiotów świadczących usługę pośrednictwa w sektorze obrotu nieruchomościami, niezależnie od miejsca ich siedziby oraz od sposobu, w jaki te podmioty świadczą owe usługi.

Trybunał doszedł w związku z tym do wniosku, że przepis spornego dekretu nie jest dyskryminujący, lecz ogranicza się do nałożenia na odnośnych usługodawców obowiązku przechowywania danych dotyczących transakcji zakwaterowania w turystycznych obiektach noclegowych i, na żądanie organów podatkowych, przekazywania ich tym ostatnim dla celów dokładnego poboru podatków w związku z wynajmowaniem omawianych nieruchomości.

Jeżeli chodzi, w szczególności, o argument, w myśl którego odnośny przepis spornego dekretu może mieć w większym zakresie wpływ na usługi pośrednictwa w sektorze obrotu nieruchomościami, takie jak świadczone przez Airbnb Ireland, Trybunał zauważył, że większy zakres obowiązku jest jedynie odzwierciedleniem większej liczby transakcji, których pośrednicy ci dokonują, i ich udziału w odnośnym rynku. Trybunał przypomniał, że przepisy, których jedynym skutkiem jest spowodowanie dodatkowych kosztów danego świadczenia usług i które dotyczą w ten sam sposób świadczenia usług niezależnie od państwa członkowskiego siedziby usługodawcy nie stanowią przeszkody dla swobodnego świadczenia usług.

Zdaniem Trybunału, w zakresie, w jakim odnośny przepis spornego dekretu stosuje się do wszystkich pośredników świadczących usługi w sektorze obrotu nieruchomościami, niezależnie od miejsca ich siedziby i sposobu świadczenia pośrednictwa, przepis ten nie jest sprzeczny ze swobodą świadczenia usług w Unii.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.